

EDGAR CAYCE

Muž, který odpovídal ve stavu spánku

Skutečné případy, přesné odpovědi, otevřená otázka

Jana Horkelová

Obsah

Úvod.....	2
1. Člověk před schopností I.....	3
2. Člověk před schopností II.....	8
3. Okamžik zlomu.....	13
4. Konkrétní příběhy lidí I.....	14
5. Konkrétní příběhy lidí II.....	22
6. Konkrétní příběhy lidí III.....	27
7. Proces napojení.....	31
8. Praktické principy.....	35
9. Tiché napětí.....	37
10. Vnitřní konflikt.....	40
11. Tlak a důsledky.....	43
12. Hranice.....	46
13. Návrat.....	48
14. Tlak systému.....	50
15. Přesah.....	52
16. Rozpor.....	54
17. Tlak víry.....	56
18. Veřejnost.....	58
19. Struktura výkladů.....	59
20. Tichý dosah.....	60
Dodatek: Časová osa života a práce Edgara Cayce.....	61
Poděkování.....	62
Autorské a právní ujednání.....	63

Úvod

Tato kniha vznikala postupně, z potřeby zůstat u konkrétních situací a sledovat je bez přerušení, tak jak se skutečně odehrály, bez snahy je zjednodušit nebo uzavřít do jednoho výkladu, protože právě v přesnosti jednotlivých okamžiků se ukazuje to podstatné, co nelze nahradit žádným souhrnem ani rychlým vysvětlením. Každý zaznamenaný případ, každá otázka a každá odpověď zde stojí jako samostatná událost, která má svůj vlastní průběh, svůj čas i své důsledky, a teprve v jejich souvislosti se začíná objevovat celek, který není vytvořen dodatečně, ale vychází přímo z toho, co se opakovaně dělo.

Edgar Cayce nevystupuje v tomto textu jako postava, kterou by bylo třeba vysvětlovat nebo obhajovat, ale jako člověk, jehož práce probíhala v přesně daném průběhu, který se opakoval s pozoruhodnou stabilitou, a právě tento průběh je zde zachycen tak, aby bylo možné sledovat, co se skutečně odehrávalo, když se položila otázka a odpověď začala přicházet. Ležel na zádech, zavřel oči, zpomalil dech a postupně vstoupil do stavu, ve kterém začal mluvit souvisle, bez hledání slov, zatímco někdo v místnosti kladl otázky a jiný zaznamenával každou větu, která zazněla.

Text se opírá o doložené záznamy a konkrétní případy, ve kterých lze sledovat celý průběh od první otázky až po výsledek, který se projevil v čase, a drží se toho, co bylo řečeno a co následovalo, aniž by bylo potřeba vstupovat mezi jednotlivé kroky a vysvětlovat jejich význam. V těchto situacích se objevují lidé s různými problémy, zdravotními i osobními, a pokaždé se opakuje stejný rámec, který vytváří prostor pro odpověď, jež přichází bez zjevného přemýšlení a přesto nese přesnou strukturu, která se v jednotlivých případech liší jen v detailech.

V průběhu knihy se ukazuje nejen samotný proces, ale i podmínky, za kterých funguje, a hranice, na které naráží, protože každý takový případ má svou vlastní dynamiku, která se nedá přenést mimo konkrétní situaci, ve které vznikl. Objevují se momenty, kdy odpověď přichází s jasností a okamžitým účinkem, stejně jako chvíle, kdy je třeba se k doporučením vracet nebo je upravovat, a také situace, ve kterých se výsledek neprojeví tak, jak se očekávalo, což vytváří obraz, který není jednostranný, ale odpovídá realitě.

Postupně se otevírá i vnitřní rovina, ve které se objevuje napětí mezi vírou, ve které vyrůstal, a informacemi, které přicházejí v jeho výkladech, a tento rozpor se neřeší jedním rozhodnutím, ale zůstává přítomný jako proces, který se vyvíjí v čase a ovlivňuje nejen jeho samotného, ale i způsob, jakým jeho práci vnímají lidé kolem něj. Vedle toho se objevuje i praktická stránka života, která zahrnuje únavu, očekávání, finanční otázky i limity, které nelze překročit bez důsledků.

Knihy sleduje tento celek bez snahy vytvořit závěr, protože jednotlivé případy samy ukazují, co se děje, když je otázka položena přesně a odpověď přichází v podobě, která nevzniká běžným způsobem, a zůstává tak otevřený prostor, ve kterém si každý může všimnout toho, co považuje za podstatné, aniž by mu byl nabídnut jediný výklad, který by uzavřel to, co zůstává živé i mimo samotný text.

1. Člověk před schopností I

Ráno přichází pomalu a bez náhlých změn, stejně jako většina dní v krajině, kde Edgar Cayce vyrůstá, a svět se zde posouvá jen v drobných, sotva postřehnutelných proměnách, které drží rytmus práce, ročních období a opakujících se činností, jež dávají životu pevný a tichý řád. Dům stojí stranou, obklopený polem a stromy, které se s každým rokem promění jen v jemných detailech, zatímco jejich přítomnost zůstává stálá, a uvnitř se odehrává život, který se opírá o jednoduchost a kontinuitu, ve které má každá věc své místo a svůj čas.

Jako chlapec se v tomto prostředí pohybuje přirozeně a bez potřeby vystupovat z toho, co je mu blízké, a jeho dny se skládají z činností, které se opakují a postupně se stávají součástí jeho vnímání světa. Pomáhá tam, kde je potřeba, sleduje práci dospělých a pomalu do ní vstupuje, aniž by bylo nutné cokoli vysvětlovat, protože většina věcí se zde předává skrze přítomnost a zkušenost. Přesto se v jeho každodennosti objevuje činnost, která má jinou kvalitu než ostatní, a která se vrací s tichou pravidelností, jako by měla vlastní směr.

Bere do ruky Bibli a čte ji znovu a znovu, ne jako úkol, ale jako prostor, ve kterém se zastaví a zůstane déle, než by bylo obvyklé. Slova se před ním otevírají pomalu, bez spěchu, a on u

nich setrvává s pozorností, která není tlačena výkonem, ale přirozeným zájmem, který nemá potřebu se vysvětlovat. Tento vztah se neprojevuje navenek, nevyžaduje potvrzení ani sdílení, a přesto se prohlubuje s každým dalším návratem ke stejnému textu, který se nikdy nečte úplně stejně jako předtím. Lidé kolem něj vnímají víru jako přirozenou součást života a jeho čtení do tohoto rámce zapadá, aniž by vyčnívalo nebo vyvolávalo zvláštní pozornost, a přesto se v něm postupně usazuje způsob soustředění, který není běžný tím, jak dlouho v něm dokáže zůstat. Nejde o množství přečteného ani o zapamatování jednotlivých pasáží, ale o kvalitu setrvání, která se s časem prohlubuje a nenápadně formuje jeho vnitřní prostor.

Ve škole prochází běžnými obtížemi, které patří k učení, a některé věci si osvojuje pomaleji, než by odpovídalo očekávání, což ho vede k hledání vlastního způsobu, jak si látku přiblížit. Jednoho dne, unavený z opakovaného čtení, položí knihu pod hlavu a usne, aniž by tomu přikládal větší význam, protože jde o jednoduché gesto, které vychází z únavy a potřeby na chvíli přestat.

Když se probudí, text, který si předtím nedokázal udržet v paměti, v něm zůstává jiným způsobem, jako by se k němu dostal cestou, která nevede přes opakování, ale přes hlubší uložení, které se nedá snadno popsat. Tento posun je dostatečně zřetelný na to, aby se k němu vrátil a zkusil stejný postup znovu, tentokrát s větší pozorností k tomu, co se při tom děje. Při dalším pokusu se výsledek znovu potvrdí a zkušenost se začne ukládat jako něco, co má své místo v jeho každodenním fungování, aniž by bylo nutné ji vysvětlovat nebo rozebírat. Tento způsob práce s učením zůstává tichý a nenápadný, přirozeně zapadá do jeho dne a nepřitahuje zvláštní pozornost, protože funguje přesně tam, kde je potřeba.

Dny plynou dál ve stejném rytmu, práce se nemění, prostředí zůstává pevné a srozumitelné, a přesto se v pozadí postupně skládá zkušenost, která se nedá zachytit jedním okamžikem, protože vzniká z drobných situací, jež se vrací a pomalu na sebe navazují. V těchto opakujících se chvílích se formuje vnitřní prostor, který zatím zůstává tichý a nenápadný, ale postupně získává hloubku, ve které se začíná připravovat něco, co se později projeví s přesností, kterou už nebude možné přehlédnout.

Jedno z odpolední přichází ve stejném rytmu jako ostatní, bez náznaku, že by se mělo odlišit, a přesto se v jeho průběhu objeví moment, který se později vrací s přesností, jež mu dává pevné místo mezi ostatními vzpomínkami. Sedí venku, knihu má odloženou vedle sebe a pozornost se na chvíli uvolní z okolí, aniž by to bylo řízené nebo vyvolané úmyslem, a právě v této nenápadné změně se otevře prostor, ve kterém se objeví vjem, který nepřichází z vnějšího světa. Před ním stojí postava, jasná a přítomná způsobem, který se nedá zaměnit za běžnou představu, protože má tvar, směr i klid, který nevychází z jeho vlastní mysli, ale přichází jako hotový celek, jenž není potřeba skládat ani doplňovat. Slova nezazní nahlas a přesto jsou srozumitelná, jako by se objevovala přímo uvnitř, bez zpoždění a bez potřeby je zachytit sluchem, a v tomto přímém sdělení je přítomná jistota, která se neopírá o vysvětlení, ale o samotnou zkušenost.

Okamžik odeznívá stejně tiše, jako se objevil, a okolní svět se vrací do své původní podoby, aniž by na sobě nesl známky změny, a přesto v něm zůstává přesný otisk, který nelze zařadit mezi běžné vzpomínky, protože má jinou kvalitu než vše, co do té doby znal. Tento

zážitek se nevrtí slovy ani úvahami, ale ukládá se jako pevný bod, ke kterému se později vrací pozornost, aniž by bylo potřeba ho znovu vytvářet. Od tohoto okamžiku se začíná nenápadně měnit způsob, jakým vstupuje do klidu, protože ticho už nepůsobí jen jako odpočinek, ale jako prostor, ve kterém se může objevit něco, co nepřichází postupně, ale jako celek, který je ihned přítomný. Tento posun se neprojevuje navenek, ale vnitřně získává jasnější obrysy, které se postupně zpřesňují s každým dalším návratem k podobnému stavu.

Když se znovu vrací k učení a k jednoduchému gestu, při kterém si pokládá knihu pod hlavu, vstupuje do tohoto okamžiku s jinou kvalitou pozornosti, která už není zaměřená na výsledek, ale na samotný stav, ve kterém se pozornost uvolní a přestane se opírat o postupné skládání. V tomto uvolnění se začíná objevovat schopnost zachytit obsah v celku, bez nutnosti rozdělovat ho na jednotlivé části, které by bylo potřeba postupně spojovat.

Text, který si předtím osvojoval pomalu a s námahou, se nyní objevuje v souvislých celcích, které drží pohromadě bez dodatečného skládání, a tento způsob vnímání se postupně přenáší i do dalších situací, kde se ukazuje, že odpověď může přijít jako hotový tvar, který není potřeba doplňovat ani upravovat. Tento proces zůstává tichý a nenápadný, ale jeho přesnost se s každým dalším opakováním prohlubuje a získává pevnost, která se opírá o přímou zkušenost. Vnější svět zůstává stejný, práce pokračuje, dny plynou ve svém rytmu, a přesto se v jeho vnímání začíná objevovat jemné rozlišení mezi tím, co přichází skrze smysly, a tím, co se objevuje uvnitř bez jejich účasti, aniž by mezi těmito dvěma rovinami vznikala ostrá hranice, protože se prolínají a vytvářejí celek, který se nedá jednoduše oddělit, ale dá se rozpoznat v okamžiku, kdy nastane.

Tato změna zatím nemá jméno ani pevné místo v tom, co zná, a přesto se postupně ukazuje jako součást jeho zkušenosti, která se vrací v různých podobách a pokaždé zanechává stopu, jež se neztrácí, ale ukládá a spojuje s tím, co přišlo předtím, čímž vzniká kontinuita, která směřuje dál, aniž by bylo potřeba ji urychlovat nebo řídit.

S přibývajícím věkem se jeho vnímání začíná projevovat i v situacích, které mají jasný rámec a konkrétní průběh, a právě v nich se ukazuje rozdíl mezi tím, jak reaguje on a jak reagují lidé kolem něj, aniž by bylo nutné tento rozdíl pojmenovávat nebo zdůrazňovat. Ve chvílích, kdy ostatní řeší běžné starosti spojené s prací, povinnostmi nebo vztahem k okolí, se u něj objevuje jiný typ pozornosti, který se nezaměřuje na vnější průběh, ale na to, co se odehrává pod ním, v tiché vrstvě, která není viditelná na první pohled.

V dospívání přicházejí situace, kdy se tento způsob vnímání dostává do kontaktu s konkrétními lidmi, a právě tehdy se začíná ukazovat jeho praktičnost, která nevychází z úvah, ale z přímého zachycení. Při rozhovorech s vrstevníky nebo dospělými se občas stane, že zachytí informaci o jejich stavu dříve, než ji vysloví, jako by se obsah rozhovoru objevil ještě před samotnými slovy, a tento moment v něm vyvolává zvláštní pocit tichého napětí, ve kterém se setkává jistota s opatrností, protože ví, že to, co vnímá, nelze vždy jednoduše sdílet.

Jednou z těchto situací je setkání s mužem, který přichází s fyzickým problémem, jenž není na první pohled zřejmý, a rozhovor se odehrává v běžné rovině, bez náznaku něčeho neobvyklého, dokud se v něm neobjeví přesný obraz místa v těle, které je oslabené, spolu s

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **EDGAR CAYCE**.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.